एवं तद्वचः श्रुत्वा नीलः शरं उद्ववर्ह उद्धृतवान् ॥ अस्य बाणस्यातितेजस्विशत्रुवधेन तेजःक्षयान्नपुनस्तूणगमनमितिबोध्यं ॥ १७ ॥ १८ ॥ दिनकरादितिपंचमी षष्ठ्यर्थे ॥ रुधिररक्तत्वादितिभावः ॥ व्रणेभ्यः शरशिलापादपजनितेभ्यः ॥ १९ ॥ रणरेणुनावकीर्णं व्याप्तं ॥ २० ॥ २१ ॥ पश्चिमावस्था मरणं ॥ २२ ॥ पापकर्मणा ॥ प्राचीनपापवशात्संप्रसक्तस्य प्राप्तस्य वैरस्यांतोवसानं गतः प्राप्तवान् ॥ २३ ॥ २४ ॥ त्वामभिवादयमानं इदं तारावाक्यं ॥ २५ ॥ उपासे समीपे तिष्ठामि ॥ २६ ॥ रा

वार्यामित्वांनिरीक्षंतीत्वयिपंचत्वमागते ॥ उद्ववर्हशरंनीलस्तस्यगात्रगतंतदा ॥ १७॥ गिरिगह्वरसंलीनंदीप्तमाशीविषंयथा ॥ तस्य निष्कृष्यमाणस्यबाणस्यापिबभौद्युतिः ॥ १८॥ अस्तमस्तकसन्नद्धरश्मेर्दिनकरादिव ॥ पेतुःक्षतजधारास्तुव्रणेभ्यस्तस्यसर्वशः ॥ ॥ १९॥ ताम्रगैरिकसंपृक्ताधाराइवधराधरात् ॥ अवकीर्णंविमार्जंतीभर्तारंरणरेणुना ॥ २० ॥ अस्रैर्नयनजैःशूरंसिषेचास्त्रसमाहतं॥ रुधिरोक्षितसर्वांगंदृष्ट्वाविनिहतंपतिं॥ २१॥ उवाचताराPिंगाक्षंपुत्रमंगदमंगना॥अवस्थांपश्चिमांपश्यपितुःपुत्रसुदारुणां॥ २२॥ संप्रसक्तस्यवैरस्यगतोंतःपापकर्मणा॥ बालसूर्योज्वलतनुंप्रयातंयमसादनं ॥ २३॥ अभिवादयराजानंपितरंपुत्रमानदं ॥ एवमुक्तःसमुत्थायजग्राहचरणौपितुः ॥ २४ ॥ भुजाभ्यांपीनवृत्ताभ्यामंगदोहमितिब्रुवन्॥ अभिवादयमानंत्वामंगदंत्वंयथापुरा॥ २५॥ दीर्घायुर्भवपुत्रेतिकिमर्थंनाभिभाषसे॥ अहंपुत्रसहायात्वामुपासेगतचेतनं॥ सिंहेनपातितंसद्योगौःसवत्सेवगोवृषं॥ २६ ॥ दृष्ट्वा संग्रामयज्ञेनरामप्रहरणांभसा॥ तस्मिन्नवभृथेस्नातःकथंपत्न्यामयाविना॥ २७॥ यादत्तादेवराजेनतवतुष्टेनसंयुगे॥ शातकौंभीं प्रियांमालांतांतेपश्यामिनेहकिं॥ २८॥

मस्य प्रहरणं बाणस्तद्रूपेणांभसा मयाविना कथमवभृथे स्नातः ॥ २७ ॥ मालामिह नपश्यामि किंतु सुग्रीवाय मालादानस्यादर्शनं शोकवशाद्दृष्टस्यापि विस्मरणंचेत्येवमुक्तिः ॥ २८ ॥